

Tožeči stranki zahtevata razglasitev ničnosti člena 1 Odločbe v delu, kjer je ugotovljeno, da je del pomoči združljiv s skupnim trgom. Trdita še, da je Komisija s sprejemom tega dela odločbe kršila člene 86(2), 87 in 88 ES kot tudi Protokol k Pogodbi ES o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah.

Tožeči stranki navajata, da je Komisija kršila člena 87 in 88 ES, s tem, da je kljub ugotovitvi, da gre za novo pomoč, zaključila, da je pomoč (z izjemo zneska prekomerne kompenzacije) združljiva s skupnim trgom, medtem ko bi morala ugotoviti nezakonitost celotne pomoči, ker Komisija o njej ni bila obveščena.

Še več, tožeči stranki navajata, da je Komisija kršila člene 86(2), 87 in 88 ES in Protokol, ko je ugotovila, da se vsi stroški TV2 nanašajo na obveznosti javne službe in jih zato lahko krije država, kljub temu, da obveznosti javne službe TV2 niso zadostno natančno opredeljene. Komisija je kršila omenjene člene tudi, ko je odobrila državno pomoč na podlagi preizkusa, ali je TV2 poskušala „maksimirati dohodke“ in tožečim strankam naložila dokazno breme. Storila je očitno napako presoje, ko je spregledala dokaz nelojalnega nižanja cen s strani TV2 kot samostojnega in učinkovitega operaterja.

Tožeči stranki tudi navajata, da je Komisija kršila člen 86(2) ES in Protokol, s tem ko kljub svojemu dvomu glede politike oblikovanja cen TV2 in ravni cen na Danskem odobrila pomoč. Še več, Komisija je kršila člen 86(2) ES s tem, ko ni preverila, ali so neto stroški TV2 sorazmerni obveznostim javne službe in je dopustila, da nad TV2 v zvezi z izvajanjem javne službe ne obstaja kakršenkoli, ali alternativno, zadosten danski javni nadzor.

Tožba Centro Europa 7 srl proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 11. avgusta 2004

(Zadeva T-338/04)

(2004/C 262/96)

(Jezik postopka: italijanščina)

Centro Europa 7 srl, ki jo zastopata Vittorio Ripa di Meana in Roberto Mastroianni, je dne 11. avgusta 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- Razglasi za nično odločbo o zaustavitvi postopka s prijavo tožeče stranke z dne 18. oktobra 2001, ki je bila sporočena tožeči stranki s dopisom Direktorja Generalnega direktorata

za konkurenco, g. Menshinga, z dne 4. junija 2004, in sicer po faksu dne 9. junija 2004, št. D(2004)/471;

- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka v tej zadevi je v mesecu juliju 1999 sodelovala pri javnem razpisu, ki je bil objavljen v Italiji za podelitev dovoljenj za zasebno razširjanje televizijskih programov na nacionalnem ozemlju po žici in v analogni tehniki, v okviru katerega je pridobila šestletno dovoljenje za opravljanje dejavnosti oddajanja v nekodirani obliki, z možnostjo njegovega podaljšanja za nadaljnjih šest let. Kljub temu naj tožeča stranka do danes ne bi mogla začeti opravljati svoje dejavnosti nekodiranega oddajanja, saj naj ji ne bi bile dodeljene frekvence, ki ji pripadajo na podlagi dovoljenja. Državni načrt uporabe frekvenc, ki bi omogočil uresničitev njenega upravičenega pričakovanja, ni mogel biti uresničen, ker so na podlagi veljavne italijanske ureditve frekvence zasedene s strani televizijskih operaterjev, ki niso pridobili dovoljenj, ki pa so lahko nadaljevali s svojo dejavnostjo na podlagi „prehodne ureditve“, ki jo je uvedel zakon št. 249 iz leta 1997. Tako je nadaljevanje opravljanja dejavnosti tretje mreže skupine Mediaset („Retequattro“) onemogočilo sprostitev frekvenc, ki so nujno potrebne za to, da bi tožeča stranka lahko začela oddajanje, kot bi bila morala od trenutka pridobitve radiotelevizijskega dovoljenja.

Tožba je usmerjena proti odločbi o zaustavitvi postopka s prijavo o izkrivljanju konkurence, ki ga ustvarjajo zgoraj opisane okoliščine, ter proti zavrnitvi predloga za posredovanje, naslovljenega na Komisijo v skladu s členom 86(3) Pogodbe ES, glede ukrepov, sprejetih v korist podjetja (RTI), kateremu je italijanska ureditev podelila posebne pravice.

V utemeljitev svojega zahtevka tožeča stranka zatrjuje kršitev členov 82 in 86 Pogodbe ter kršitev obveznosti utemeljitve, kolikor naj bi tožena stranka:

- opravila nenatančno presojo zadevne prijave, saj ni odgovorila na osnovno pritožbo glede diskriminacije, katere žrtev je bila tožeča stranka pri vstopu na trg televizijskega oddajanja;
- sprejela izpodbijano odločbo, ne da bi pri tem upoštevala, da so ukrepi, ki so jih sprejeli oziroma niso sprejeli italijanski organi in ki so povzročili izključitev Europa 7 iz trga televizijskega oddajanja, okrepili prevladujoč položaj operaterja RTI;
- ne upoštevala posledic začetka veljave zakona št. 112 iz leta 2004 na položaj tožeče stranke. Glede tega vprašanja tožeča stranka tudi navaja kršitev splošnega načela dobre uprave iz člena 47 Listine o temeljnih pravicah.